

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. F. P.** bytom K. B.B. proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Vazovova 2, B.B. o návrhu na zastavenie daňovej exekúcie, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v B., č. k. 3S/341/2010-48 zo dňa 24. apríla 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v B., č.k. 3S/341/2010-48 zo dňa 24. apríla 2012, v spojení s opravným uznesením zo dňa 25. júla 2012, č. k. 3S/341/2010-62, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v B. napadnutým uznesením, č.k. 3S/341/2010-48 zo dňa 24.4.2012, v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.7.2012, č.k. 3S/341/2012-62 podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zastavenia daňovej exekúcie.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že žalobca žalobou podanou na Okresný súd B. II sa domáhal, aby súd zastavil daňové exekučné konanie začaté dňa 16.9.2009 vydaním rozhodnutia číslo X. a zároveň informoval platiteľa dôchodku daňového dlžníka o zastavení daňového exekučného konania z dôvodu neexistujúceho subjektu, ktorý stratil spôsobilosť byť účastníkom tohto konania, tvrdiac, že v daňovej exekučnej výzve ako aj v daňovom exekučnom príkaze mala byť ako daňový dlžník označená fyzická osoba – nepodnikateľ a nie fyzická osoba – podnikateľ. Okresný súd B. II uznesením zo dňa 14.10.2010, č.k. 34S/9/2010-25, postúpil predmetnú vec Krajskému súdu v B. z dôvodu jeho vecnej a miestnej nepríslušnosti. Krajský súd vychádzajúc z obsahu, i keď nekvalifikovanej žaloby mal za to, že v danom prípade sa jedná o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu len procesnej povahy, majúce základ v daňovom exekučnom práve ako práve procesnom a nespôsobujúce žiadnu zmenu v hmotnoprávnom postavení žalobcu, i keď sa môže dotknúť majetkových (vlastníckych) práv žalobcu, no napriek tomu takéto rozhodnutie nestráca charakter procesnej povahy. Ide o procesné rozhodnutie, ktorým sa upravuje len vedenie exekučného konania, ktorým správca dane vyzýva daňového dlžníka t.j. žalobcu na úhradu daňového nedoplatku. Krajský súd dospel k záveru, že žaloba smeruje

proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom prieskumu súdu podľa ust. § 248 písm. a/ písm. a) O.s.p. a preto konanie zastavil v zmysle § 250d ods.3 O.s.p..

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca sa nestotožnil s názorom prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu, že sa jedná o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu procesnej povahy. Namietal nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom. Tvrdil, že daňová exekučná výzva ako aj daňový exekučný príkaz, v ktorých je ako povinný označený subjekt, ktorý nemá spôsobilosť byť účastníkom daňového exekučného konania je v rozpore s daňovým exekučným právom, s poukazom na to, že daňový úrad je povinný viesť daňové exekučné konanie v súlade s daňovým exekučným právom a ostatnými relevantnými právnymi normami, vyslovil názor, že toto právo bolo v predmetnej veci porušené.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

V dôvodoch svojho vyjadrenia sa stotožnil s názorom krajského súdu o charaktere daňovej exekučnej výzvy ako rozhodnutia procesnej povahy majúcej základ v daňovom exekučnom práve ako práve procesnom. S dôvodmi odvolania žalobcu nesúhlasil. Poukázal na to, že zánik živnostenského oprávnenia nezavaruje žalobcu existujúcich záväzkov z dovtedajšej podnikateľskej činnosti a na jeho práva a povinnosti nemá žiadny vplyv ani skutočnosť, či v exekučnom konaní je označený ako podnikateľ alebo nepodnikateľ, pokiaľ ide o totožnú fyzickú osobu. Zároveň poukázal na odôvodnenie svojho rozhodnutia, v ktorom zdôvodňuje, že skončenie podnikateľskej činnosti nie je dôvodom, aby daňový dlžník nemohol byť účastníkom daňového exekučného konania, pričom správca dane nepostupuje pri vymáhaní daňového nedoplatku podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ale postupuje podľa príslušných ustanovení zákona o správe daní a poplatkov č. 511/1992 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O. s. p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a dospel k záveru že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti záveru krajského súdu, keď v predmetnej veci napadnutým uznesením zastavil konanie podľa ust. § 250d ods. 3 O. s. p. pre nedostatok podmienky konania z dôvodu vylúčenia veci z prieskumnej právomoci súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v zmysle ust. § 248 písm. a) O. s. p.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 248 písm. a) O. s. p., sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Odvolačný súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu a konania mu predchádzajúceho vplyvajúceho z predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval a rozhodol v súlade so zákonom. S dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil a súčasne na ne poukazuje v zmysle § 246c ods.1 veta prvá v spojení s § 219 ods.1,2 O.s.p.

Senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti, že jednou z podmienok konania v správnom súdnictve, ktoré súd skúma nielen pred začatím konania ale aj počas celého konania, je aj skutočnosť, či rozhodnutie správneho orgánu, podlieha prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne poukázal na to, že správne súdnictvo je v Slovenskej republike vybudované na zásade tzv. negatívnej enumerácie, kedy zákonodarca v právnej norme § 248 O.s.p. ustanovuje rozhodnutia, ktoré sú z prieskumu súdu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vylúčené, resp. ktoré sudy nepreskúmajú. Medzi rozhodnutia správnych orgánov, ktoré sú zo súdneho prieskumu vylúčené patria aj rozhodnutia procesnej povahy (§ 248 písm. a) O.s.p.). Daňová exekučná výzva je aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa rozhodnutím procesnej povahy vyplývajúcej z procesnoprávnej úpravy zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov.

V danej súvislosti senát odvolacieho súdu poukazuje v zmysle § 250ja ods.7 O.s.p. na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/86/2011 zo dňa 29.2.2012, v ktorom odvolací súd uviedol, že „Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci nezhliadol dôvod na to, aby sa odklonil od doterajšej súdnej judikatúry, v zmysle ktorej daňová exekučná výzva je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa upravuje len vedenie

exekučného konania a nie je základným rozhodnutím pre daňové (colné) exekučné konanie. Exekučným titulom a podkladom na vydanie exekučnej výzvy sú právoplatné a vykonateľné platobné výmery alebo iné rozhodnutia, ktorým sa vyrubuje daň, penále a ktoré sa následne, po vzniku daňového nedoplatku, stávajú základom pre daňové exekučné konanie. Daňová exekučná výzva je rozhodnutie, ktorým správca dane vyzve daňového dlžníka (žalobcu) na úhradu daňového nedoplatku. Z uvedených dôvodov má teda exekučná výzva charakter procesného rozhodnutia, ktoré sa týka len vedenia exekučného konania, ktorým sa vykonáva povinnosť uložená daňovému dlžníkovi (k tomu pozri bližšie napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 3Sžf/80/2007 z 24. apríla 2008, sp. zn. 5Sžf/17/2008 z 25. novembra 2008, sp. zn. 2Sžf/5/2009 z 22. júla 2010, či sp. zn. 2Sžf/17/2011 z 15. júna 2011 – www.nsud.sk alebo ASPI). „

Z uvedených dôvodov, pokiaľ žalobca sa žalobou domáhal zastavenia daňového konania začatého rozhodnutím správcu dane – Daňovým úradom B. II zo dňa 16.9.2009 č. X. vydaním exekučnej výzvy zo dňa 23.9.2009 č. 601/340/103742/09/Janí, potvrdenej rozhodnutím žalovaného zo dňa 9.2.2010 č.: I/222/17723-15463/2010/992692-r, posudzujúc jeho žalobu v zmysle § 246c ods.1 veta prvá v spojení s § 41 ods. 2 O.s.p., domáhal sa preskúmania rozhodnutia, ktoré v zmysle doterajšej súdnej praxe nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. a preto krajský súd postupoval a rozhodol v súlade so zákonom, keď konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania sudom.

Napriek uvedenému odvolací súd k námietkam žalobcu vznesených v odvolaní pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že zánik živnostenského oprávnenia nezaväzuje žalobcu záväzkov, ktoré vznikli z dovtedajšej jeho podnikateľskej činnosti a na jeho postavenie v exekučnom daňovom konaní nemá žiadny vplyv ani skutočnosť, či v exekučnom konaní je označený ako podnikateľ alebo nepodnikateľ, keďže v jeho prípade ide o totožnú fyzickú osobu. Postavenie žalobcu ako účastníka daňového exekučného konania správca dane pri vymáhaní daňového nedoplatku neposudzuje podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ale postupuje podľa príslušných ustanovení zákona o správe daní a poplatkov č. 511/1992 Zb., z ktorých dôvodov pokiaľ žalobca v odvolaní nezákonnosť postupu v danom prípade zdôvodňoval poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v B., č. k. 15CoE/128/2008-23 zo dňa 18.2.2009 a uznesenie Okresného súdu B. II č. k. 57Er/553/2008-26 zo dňa 31.3.2009, odvolací súd považoval jeho námietku za právne bezvýznamnú.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods.1, veta prvá v spojení s § 219 ods.1,2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. a v spojení s ust. § 246c ods,1, veta prvá O.s.p, s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní bol neúspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V B. 12. decembra 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová